

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. ХАСКОВО, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Р. М. К.
в присъствието на прокурора В. Р. Р.
като разгледа докладваното от СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ Частно
наказателно дело № 20225600200155 по описа за 2022 година

Производството е по чл.14 т.1 б.„а“ от Европейската конвенция за екстрадицията и чл.31 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/.

Образувано е по искане от ОП – Хасково, внесено въз основа на молби от съдебните власти на Република Турция, предадени по дипломатически път чрез посолството на Република Турция в Република България на Министерство на външните работи на Република България и препратена на Министерство на правосъдието, а оттам – на Върховна касационна прокуратура на Република България, отдел „Международен“, за даване на разрешение за съдене за други престъпления и за изтърпяване на наложени наказания „лишаване от свобода“ за други престъпления на лице – *** гражданин Д. Й., род. *** год. в ***, ***, което Република България е екстрадирала в Република Турция въз основа на предходна молба.

Исканията са подадени както следва:

1/ От Трети наказателен съд на първа инстанция – Бакъркьой от 19.01.2022 год. за даване съгласие за наказателно преследване по дело 2011/175 за престъпление злоупотреба и измама, които са причинили материални вреди на държавни учреждения и инстанции, извършено на 24.10.2007 год. в Кючюкчекмежде, Истанбул с правна квалификация по

чл.37/1, чл.158/1, чл.53 и чл.63/1 от Турски наказателен кодекс, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 4 до 10 години и парична глоба, със срок на изтичане на давност за наказателно преследване 24.10.2022 год.;

2/ От Четвърти наказателен съд на първа инстанция - Кючукчекмедже от 19.01.2022 год. за даване съгласие за наказателно преследване по следствие номер 2013/6623 за престъпление злоупотреба на доверие при изпълнение на служебните си задължения, извършено на 4.10.2013 год. в Кючукчекмедже, Истанбул с правна квалификация чл.155/2 и чл.53/1 от Закон номер 5237 от Турски наказателен кодекс, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 1 до 7 години, с посочен срок на изтичане на давност за наказателно преследване 4.10.2028 год.;

3/ От Главната републиканска прокуратура – Кючукчекмедже от 19.01.2022 год. – за даване съгласие за изпълнение на наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „лишаване от свобода“ за срок от 2 години,, наложени на лицето с влязла в сила на 23.11.2011 год. присъда №2011/809 на Шести наказателен съд на първа инстанция – Кючукчекмедже, чието изтърпяване е било отложено с петгодишен изпитателен срок за извършени от него на 17.03.2006 год. престъпления – измама и фалшифициране на официален документ, които са били приведени в изпълнение с влязло в сила Решение №2019/81 от 24.01.2019 год. на същия съд и са обединени за изпълнение като наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години с Решение №2021/7828 от 23.06.2021 год. на Първи изпълнителен съд – Бакъркьой –с посочен срок за изтичане на давност за изпълнение на наказанието 25.04.2029 год.;

По повод предходна молба от съдебните власти на Република Турция и по реда на чнд №652/2020 год. ОС – Хасково с Решение №260052/23.12.2020 год. и в сила от същата дата, е допуснал предаване на лицето Д. Й., *** гражданин, род. на *** год. в ***, *** на съдебните власти на Република Турция за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 10 години и 31 месеца.

Множество приложения придружават исканията. Приложени са извадки от турския НК, отнасящи се до цитираните разпоредби относно правната квалификация на деянията и относими към давността, самите искания съдържат описание на факти и обстоятелства, при които са били извършени същите, даващи възможност за преценка на двойна наказуемост.

Горепосочената молба, ведно с приложените към нея документи е внесена от Окръжна прокуратура - Хасково с надлежен превод на български език.

Представителят на Окръжна прокуратура- Хасково поддържа, че следва да се уважи частично искането, като се откаже съгласие по молбата от Трети наказателен съд на първа инстанция – Бакъркьой от 19.01.2022 год., поради изтичане на давностният срок за наказателно преследване на описаното по тази молба деяние на лицето. Изразява становище, че по отношение на другите две молби са налице всички законни предпоставки, и не са налице законните пречки, установени по чл.6, чл.7 и чл.8 от ЗЕЕЗА затова.

Защитникът на поисканото за екстрадиция лице на свой ред изразява становище, че отказ следва да се постанови и по молбата от Четвърти наказателен съд на първа инстанция

- Кючюкчекмедже от 19.01.2022 год. за даване съгласие за наказателно преследване по следствие номер 2013/6623 за престъпление злоупотреба на доверие при изпълнение на служебните си задължения, извършено на 4.10.2013 год. в Кючюкчекмедже на същото основание - изтичане на давностният срок за наказателно преследване на деянието, тъй като за престъплението „злоупотреба с доверие“ по чл.217 от българския НК най-тежкото, предвидено наказание е „лишаване от свобода“ до 3 години и на осн. чл.81 ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва след изтичане на срок от 7 години и половина, който е изтекъл.

Предаденото по-рано лице Д. Й. не се явява. Съдебна поръчка за уведомяването му за – получените искания от турските съдебни власти и техния предмет и насрочената дата на с.з., както и затова, че ще му бъде назначен защитник, ако не се яви лично и не упълномощи договорен такъв, не бе изпълнена. Посолството на Република Турция в Република България обаче чрез официална нота уведомява съда чрез Министерството на външните работи на Република България, че предаденото по-рано лице Д. Й. е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в затвор от открит тип в град Къркларели, откъдето е бил пуснат в отпуск поради Ковид – 19. Не е бил намерен на посочен от него адрес, на който да пребишава по време на отпуска си, но е бил установен контакт по телефона, при който е бил уведомен за внесените искания, заявил е, че за тях е уведомен и негов адвокат, не е заявил искане за изразяване на становище или участие в процеса, за което е бил съставен протокол.

Хасковският окръжен съд, като се запозна с получената молба и приложените към нея искания за даване на разрешение за съдене за други престъпления и изтърпяване на наказание до други присъди и всички приложения към нея документи и като прецени всички събрани по делото писмени доказателства и след преценката им поотделно и в тяхната взаимна връзка и зависимост, както и като анализира приложимите национални и международни норми по настоящия казус, отчитайки и становищата на страните в процеса, намира за установено следното:

Приложено е чнд №652/2020 год. по описа на ОС – Хасково. Същото е било образувано по молба от съдебните власти на Република Турция в лицето на Републиканска главна прокуратура – Боюкчекмедже въз основа на заповед за арест от 7.03.2019 год. на същата прокуратура за предаване на *** гражданин Д. Й., тогава установен на територията на Република България, за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 10 години и 31 месеца, наложено му като общо /всъщност обединено/ наказание за наложените му отделни наказания „лишаване от свобода“ по силата на влезли в сила съдебни актове, както следва:

1/ Решение №468/2014 год. от 27.06.2014 год. по дело №426/2013 год. на Шести наказателен съд на първа инстанция – Боюкчекмедже – за „кражба чрез отключване с неоснователно държан ключ“, извършена на 29.04.2013 год. – престъпление по чл.142/2 от НК на Република Турция – 3 години и 9 месеца;

2/ Решение №985/2011 год. от 21.12.2011 год. по дело №952/2008 год. на Трети наказателен съд на първа инстанция – Кючюкчекмедже – за „фалшификация на официален

документ“, извършена на 14.08.2008 год. – престъпление по чл.204/1 от НК на Република Турция – 2 години и 6 месеца;

3/ Решение №756/2014 год. от 24.12.2014 год. по дело №351/2014 год. на Девети наказателен съд на първа инстанция – Бакъркьой – за „фалшификация на официален документ“ и „кражба чрез дърпане на носен предмет“ и „покупка или приемане на предмета“, извършени в периода 14.11.2006 - 31.10.2007 год. – престъпление по чл.204/1 от НК на Република Турция – 1 година и 8 месеца;

4/ Решение №390/2014 год. от 9.05.2014 год. по дело №1019/2008 год. на Втори наказателен съд на първа инстанция – Кючюкчекмедже – за „фалшификация на официален документ“ и „покупка или приемане на предмета“, извършени на 20.03.2008 год. – 1 година;

5/ Решение №581/2014 год. от 19.11.2014 год. по дело №321/2014 год. на Първи наказателен съд на първа инстанция – Ялова – за „кражба на предмет, оставен на съхранение“, извършена на 4.11.2007 год. – 2 години;

Общото /обединено/ наказание на осъдения Д. Й. е било определено от Шести наказателен съд на първа инстанция – Боюкчекмедже по дело №2018/226 от 27.06.2018 год.

На първо място съдът констатира, че при съпоставка с предмета на предходната молба от същата моляща държава Република Турция, отнасяща се до същото лице, не е налице идентичност на присъдите, за изтърпяването на наложените наказания по които осъденото лице е било предадено по-рано с решение на българския съд, с присъдата, по която е наложено наказанието, за чието изтърпяване се иска разрешение по настоящата молба от Главната републиканска прокуратура – Кючюкчекмедже, а именно - влязла в сила на 23.11.2011 год. присъда №2011/809 на Шести наказателен съд на първа инстанция – Кючюкчекмедже. Не е налице такава идентичност и по отношение на деянията, за които са били наложени самите наказания.

Другите две молби имат за предмет даване съгласие за провеждане на бъдещо наказателно преследване, което не е завършило с присъда, следователно не е възможна идентичност с предмета на предходното предаване на същото осъдено лице. Въпреки това съдът констатира, че при сравнение на датите на извършване на деянията и тяхната правна квалификация, не е налице идентичност и по отношение на същите с деянията, за които Д. Й. е бил предаден.

На второ място, съдът се увери, че всички деяния са били извършени преди предходното предаване на лицето на съдебните власти на Република Турция 652/2020 на ОС – Хасково.

По този начин се налага извода, че и трите искания, предмет на настоящата молба, се отнасят за други престъпления, извършени от същото лице Д. Й. и преди предаването му въз основа на решение на ОС – Хасково по чнд №652/2020 на ОС – Хасково, което е необходима и законова предпоставка за разглеждане на настоящите молби, които са поради това допустими и имат годеен предмет.

Изискванията към молбите, респ. основанията на отказ – абсолютни и относителни,

подлежат на преценка на общо основание.

Съдът констатира, че преди всичко молбите се отнасят за лице, срещу което са образувани наказателни производства в друга държава за престъпления, за които по нейното законодателство се предвижда наказание „лишаване от свобода“ повече от 1 година, а една от тях – за изтърпяване на наложено наказание „лишаване от свобода“ повече от 4 месеца.

Искането от Трети наказателен съд на първа инстанция – Бакъркьой от 19.01.2022 год. е за даване съгласие за наказателно преследване по дело 2011/175 за престъпление „злоупотреба и измама, които са причинили материални вреди на държавни учреждения и инстанции“, извършено на 24.10.2007 год. в Кючюкчекмедже, Истанбул с правна квалификация по чл.37/1, чл.158/1, чл.53 и чл.63/1 от Турски наказателен кодекс.

Според посоченото в самата молба, а видно и от приложените извлечения от НК на Република Турция, давността за наказателно преследване за това престъпление е 15 години и изтича на 24.10.2022 год., т.е. – изтекла е към настоящия момент. На осн. чл.7 т.6 от ЗЕЕЗА погасяването на наказателното преследване по давност е абсолютна предпоставка за отказ. Поради това тази молба следва да бъде отхвърлена.

Искането от Четвърти наказателен съд на първа инстанция - Кючюкчекмедже от 19.01.2022 год. е за даване съгласие за наказателно преследване по следствие номер 2013/6623 за престъпление „злоупотреба на доверие при изпълнение на служебните си задължения“, извършено на 4.10.2013 год. в Кючюкчекмедже, Истанбул с правна квалификация чл.155/2 и чл.53/1 от Закон номер 5237 от Турски наказателен кодекс, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 1 до 7 години, с посочен срок на изтичане на давност за наказателно преследване също 15 години, изтичащ на 4.10.2028 год.

В тази насока защитата прави възражение, че е изтекъл давностният срок за наказателно преследване по българския НК. Тъй като за престъплението „злоупотреба с доверие“ по чл.217 НК най-тежкото, предвидено наказание е „лишаване от свобода“ до 3 години, на осн. чл.81 ал.3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва след изтичане на срок от 7 години и половина, който е изтекъл.

Това възражение е неоснователно. Въз основа на даденото от молещата държава описание на деянието може да се заключи, че то осъществява признаците на престъпление и по българския НК, но не на това по чл.217 от НК, а на такова по чл.206 от същия. Предвиденото наказание е лишаване от свобода до 6 години, при което срокът по чл.81 ал.3 от същия, след който възможността за наказателното преследване се погасява по давност е също 15 години.

Третото искане от Главната републиканска прокуратура – Кючюкчекмедже е за даване съгласие за изпълнение на наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „лишаване от свобода“ за срок от 2 години,, наложени на лицето с влязла в сила на 23.11.2011 год. присъда №2011/809 на Шести наказателен съд на първа инстанция – Кючюкчекмедже, чието изтърпяване е било отложено с петгодишен изпитателен срок за

извършени от него на 17.03.2006 год. Ефективното им изтърпяване е било постановено на 24.01.2019 год., не е изтекла давност, погасяваща изтърпяването на тези наказания.

Не са налице и пречките, установени от разпоредбата на чл.6 от ЗЕЕЗА – лицето не е *** гражданин, наказателно отговорно е, не се ползва с имунитет, не му е предоставено убежище в Република България.

Дадените описания на деянията дават възможност да се заключи, че не се отнася за политическо, или свързано с него престъпление, нито за военно такова, лицето няма да бъде съдено от извънреден съд. Екстрадицията няма за цел преследване или наказване на основания като раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, пол, гражданско състояние или политически убеждения, нито съществува риск правното положение на лицето да се утежни поради някое от тези основания, нито пък риск да бъде подложено на насилие, изтезание или на жестоко, нечовешко или унижително наказание или за гарантирането на правата му в наказателното производство съгласно изискванията на международното право. Престъплението не е амнистирано, преследването му не е погасено по давност както по законодателството на замолената, така и на молещата държава. Няма влязла в сила присъда за същото престъпление против същото лице в Република България. Законът на молещата държава не предвижда смъртно наказание.

Относителните основания за отказ по чл.9 от ЗЕЕЗА също липсват – деянията не са подсъдно на български съд, за същите в Република България няма нито висящо, нито прекратено наказателно производство, престъплението не е извършено извън територията на молещата държава, не се отнася за произнесена задочно присъда.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ДАВА СЪГЛАСИЕ по молбата от съдебните власти на Република Турция - Четвърти наказателен съд на първа инстанция - Кючюкчекмедже от 19.01.2022 год. спрямо лицето Д. Й., *** гражданин, род. *** год. в ***, *** да бъде проведено наказателно преследване по следствие номер 2013/6623 за престъпление злоупотреба на доверие при изпълнение на служебните си задължения, извършено на 4.10.2013 год. в Кючюкчекмедже, Истанбул с правна квалификация чл.155/2 и чл.53/1 от Закон номер 5237 от Турски наказателен кодекс.

ДАВА СЪГЛАСИЕ по молбата от съдебните власти на Република Турция - Главната републиканска прокуратура – Кючюкчекмедже от 19.01.2022 год. за изпълнение на наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „лишаване от свобода“ за срок от 2 години,, наложени на лицето Д. Й., *** гражданин, род. *** год. в ***, *** с влязла в сила на 23.11.2011 год. присъда №2011/809 на Шести наказателен съд на първа инстанция – Кючюкчекмедже, чието изтърпяване е било отложено с петгодишен изпитателен срок за извършени от него на 17.03.2006 год. престъпления – измама и фалшифициране на официален документ, които са били приведени в изпълнение с влязло в сила Решение №2019/81 от 24.01.2019 год. на същия съд и са обединени за изпълнение като наказание

„лишаване от свобода“ за срок от 3 години с Решение №2021/7828 от 23.06.2021 год. на Първи изпълнителен съд – Бакъркьой.

НЕ ДАВА СЪГЛАСИЕ по молбата от съдебните власти на Република Турция – Трети наказателен съд на първа инстанция – Бакъркьой от 19.01.2022 год. спрямо лицето Д. Й., *** гражданин, род. *** год. в ***, *** да бъде проведено наказателно преследване по дело 2011/175 за престъпление злоупотреба и измама, които са причинили материални вреди на държавни учреждения и инстанции, извършено на 24.10.2007 год. в Кючюкчекмежде, Истанбул с правна квалификация по чл.37/1, чл.158/1, чл.53 и чл.63/1 от Турски наказателен кодекс.

Заверен препис от решението да се изпрати незабавно на Министерство на правосъдието за уведомяване на молещата държава и на Върховна касационна прокуратура.

Решението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред АС - Пловдив.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____